

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΜΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

[σατανικὸν διήγημα]

ΑΣ φλυαροῦν ὅ,τι θέλουν, δροσεραί μου καὶ χαρίεσαι ἀναγνώστριαι, οἱ ἀνάπηροι ἡθικολόγοι καὶ οἱ ἐξηθρωμένοι σύζυγοι. Σεῖς γνωρίζετε καλῶς ὅτι ὁ Ἐρως καὶ ὁ Διάβολος παίζουν τὸν μεγαλείτερον ρόλον εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὰς ποιητικὰς συλλογὰς καὶ εἰς τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν.

Περὶ τοῦ Ἐρωτος δὲν ἔχετε ἀντίρρησην, ὑποθέτω. Ὅλαι ἀνεξαίρετως ὡραῖαι καὶ ἄσχημοι, νέαι καὶ γραῖαι — ἂν ποτε ὑπάρχωσι γραῖαι καὶ ἄσχημοι — εἴσθε . . . σύμφωνοι. Ὁ

Ἐρως εἶνε ὁ ἀτμοσφαιρικὸς ἀήρ, ὃν ἀναπνέετε. Ἄνευ αὐτοῦ ἀποθνήσκετε ἐξ ἀσφυξίας

Ἀλλὰ περὶ τοῦ Διαβόλου ;

Εἶνε ἀνάγκη τάχα νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ἐγὼ ὅτι, ἀφ' ὅτου ἀνεκάλυψε τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν, καὶ τὸν ἐσερβήρισεν εἰς τὴν λαίμαργον προμήτορά σας, ἀξιότιμον ὅμως κατὰ τὰ ἄλλα, κυρίαν Εὐάν, δὲν ἔπαυσεν ἔκτοτε χώνων παντοῦ τὴν οὐράν του, καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ ράσα τῶν καλογήρων καὶ τοὺς νυκτικὸς σκούφους τῶν συζύγων σας ; Εἶνε τόσον ἀδιάκριτος, ὥστε, ἂν θελήσετε, ἡμπορεῖτε νὰ τὸν ξετρυπώσητε ἴσως

καὶ ὑποκάτωθεν τῆς κλίνης σας αὐτῆς ἀκόμη. "Ἄς εἶνε. Αὐτὸ δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει καὶ πολὺ-πολύ.

* *

Ἐν τούτοις ὁ Διάβολος αὐτός, Κυρίαι μου, δὲν ἤξεύρω πῶς, διενοήθη κάποτε νὰ ἔλθῃ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας μας ἐπίτηδες διὰ νὰ προμηθευθῇ ὅσας καρδίας ἀδεσπότους, primo occupanti, ἢ διαθεσίμους πρὸς πώλησιν ἤθελεν εὑρεῖ εἰς χαμηλὰς καὶ συμφερούσας τιμὰς. Ἴσως εἶχε μάθει ὅτι εἰς τὰ ἰδιαίτερα συντάρια σας περισσεύουν πάντοτε ἀρκεταὶ τοιαῦται, λαφυραγωγημένοι ἀπὸ τοὺς πρώην κατόχους των, τοῦτέστιν ἀπὸ τοὺς μέχρι τάφου λάτρεις σας.

Μίαν νύκτα λοιπὸν ἐπεσκέφθη τὸ ἄστυ, ἐμάζευσεν ὅσας ἡδυνήθη, ἄλλας ἐξ ἀγορᾶς, ἄλλας λόγῳ ἐνεχύρου, μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξωνήσεως, ἐννοεῖται — τὰς ἐμέτρησε μίαν πρὸς μίαν, τὰς κατέγραψεν εἰς τὸ μυστικόν του κατάστιχον, τὰς ἐστοίβαξεν εἰς τὸν κόφινόν του καὶ ἄρας ἐπ' ὤμων τὸ πολύτιμον φορτίον ἐπανήρχετο ταχὺς εἰς τὰ σκοτεινὰ βασίλεια τῆς κολάσεως.

Ἀλλά... — ὑπάρχει, βλέπετε, καὶ ἐδῶ ἐν ἀπαραίτητον ἁ λ λ ἁ, ἄνευ τοῦ ὁποίου τὰ πάντα θὰ ἐτελειώωναν κατ' εὐχὴν πρὶν τελειώσῃ εἰσέτι ἡ διήγησίς μας — ἀλλὰ καθ' ὁδὸν ὁμως τῷ παρέπεσε μία κατὰ γῆς, ἡ ὁποία... κατόπιν θὰ ἰδῇτε τί ἀπέγεινεν.

* *

Δὲν εἶχεν ἀκόμη παρακάμψει τὴν ὁδὸν Σταδίου, ὅτε αἴφνης ἐκ τοῦ ἄλλου ἄκρου κατήρχετο τρικλίζων καὶ παραπαίων ὁ τρελλὸς καὶ φιλοπαίγμων υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης, ὁ Ἔρως, ὡσεὶ ἀστυνομικὸς κλητὴρ, ἐπιστρέφων τίς οἶδε ἀπὸ ποῖον τρικούβερτο γλέντι, ἢ μεταβαίνων, νύχτα-μεσάνυχτα ὡς οἱ λωποδύται, εἰς καμμίαν συνέντευξιν.

Ἀλλ' ἐνῶ ἐβάδιζεν ἀπρόσεκτος ὡς πάντοτε, αἴφνης προσκρούει κατὰ σκληροῦ τινος ἀντικειμένου καὶ ἐξαπλώνεται φαρδὺς-πλατὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

— "Αει 'ς τὸ διάβολο ! ἐγόγγυσε καὶ ἠγέρθη βλασφημῶν.
Καὶ πλήρης ὀργῆς κατέφερε
κατ' αὐτοῦ τὸ τόξον, τὸ ὁποῖον
ὁμως εὗρε τοιαύτην ἀσυνήθη
ἀντίστασιν ὥστε ἐθρυμματίσθη
εἰς τεμάχια, ὡσεὶ ὕελος ἐπὶ
βράχου.

— Μπᾶ, νὰ πάρῃ ὁ Διά-
βολος ! τί νᾶν' αὐτό !

Καὶ ἔκυψε νὰ ἴδῃ.

Ἦτο ἡ ἐκ τοῦ φορτίου τοῦ Διαδόλου διολισθήσασα καρδιά.

— Ἄ ἔτσι ; καρδιά εἶσαι ; τώρα
σοῦ δείχνω ἐγώ.

Καὶ ἐξῆλαγεν ἀνὰ ἐν ὅλα τὰ
βέλη ἐκ τῆς φαρέτρας του, τὰ
ὅποια ἀλληλοδιαδόχως κατέφερε
κατ' αὐτῆς. Ἄλλ' ὅλα ἔλαβον
τὴν αὐτὴν τύχην θραυσθέντα εἰς
συντρίμματα.

— Μὰ τί πρᾶγμα εἶνε αὐτό !
ἐκραύγασεν ἑξαλλος ἐξ ὀργῆς καὶ
ἐκπλήξεως, μὴν ἔκαμα λάθος καὶ
τὸ πῆρα γιὰ καρδιά ; Αὐτὸ θὰ

ἦνε κανένα κομμάτι σιδηρόλιθος βέβαια, ἀπὸ τὸ νταμὰρι τοῦ
Νάζου. Ἀλλοιῶτικα πῶς γίνεται !...

Τὴν ἔλαβεν ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν
περιειργάσθη μετὰ προσοχῆς. Τὴν
ἔστρεψε δεξιᾷ, τὴν ἔστρεψεν ἀριστερᾷ,
τὴν ἔψαυσε, προσεπάθησε νὰ τὴν θλί-
θλίψῃ εἰς τὰς παλάμας, ἀλλ' ἐκείνη
εἶχε τοιαύτην γρανιτώδη τραχύτητα,
ὥστε ὁ Ἑρως, ὁ δαμαστής τῶσων καὶ
τῶσων καρδιῶν καὶ θηρίων, ἤρχισε νὰ
τὰ χάνῃ.

— Μωρὲ δὲν θὰ σοῦ περάσῃ ἐσέ-
να, ὄχι !

Καὶ θεῖς ὑπὸ μάλης τὴν ἀκατανόητον ἐκείνην οὐσίαν. τὴν

ἔχουσιν σχῆμα καὶ μέγεθος καρδίας, ἔδραμεν εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἀπόκρυφον σιδηρουργεῖον του, ἐκεῖ που εἰς τὰ Γύφτικα παρὰ τὸ Μοναστηράκι, ὅπου συνείθιζε νὰ κατεργάζεται τὰς καθ' ὑπερβολὴν ἀξέστους καὶ σκληρὰς καρδίας, ὁσάκις ἀνθίσταντο εἰς τὰ πρόχειρα βέλη του.

Αἶ, ἐκεῖ πλέον ἦτο τώρα βέβαιος ὅτι θὰ σοῦ τὴν ἔκαμνε καὶ τὴν καλὴν σου αὐτὴν νὰ πονέσῃ, νὰ συγκινηθῇ, νὰ μαρτυρήσῃ, νὰ ἀναλυθῇ, νὰ φρυάξῃ!

Ἐκεῖ ἐν μέσῳ τῶν θαυματουργικῶν ἐργαλείων του καὶ ὅλων τῶν χημικῶν συσκευῶν του, πόσας δυσμαλάκτους καρδίας δασκάλων, καλογήρων, δικαστικῶν κλητῆρων, δεσποτάδων, καθηγητῶν τῆς θεολογίας, πόσας καὶ πόσας δὲν τὰς εἶχε ἀπαλύνει, μαλακώσει, ρευστοποιήσει διὰ τῶν ἐκθλιπτικῶν μηχανημάτων του!

— Κόπιασε ἐδῶ, Κυρία! εἶπεν ὁ ἄβρὸς καὶ χαρίεις σιδηρουργὸς καὶ τὴν περιέσφιγγεν εἰς τοὺς χαλυβδίνους ὁδόντας μιᾶς μηχανῆς.

Καὶ λαβὼν μεγάλην ῥίνην ἤρχισε νὰ τὴν ῥινίζει ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους. Ἄλλ' ἐκεῖνη ἦτο ἀνένδοτος. Οὔτε ἐν ἀδιόρατον ψῆγμα, οὔτε ἓνα κἄν στεναγμόν, οὔτε ἓνα παλμόν, οὔδ' ἐν δάκρυ ἀφῆκε κἄν.

— Μπρὲ τί ἀλλόκοτο πρᾶγμα εἶν' αὐτό! ἐφώνησεν ὁ Ἔρως ἔξω φρενῶν. Ποῖος διάβολος σὲ εἶχεν ἐσένα 'ς τὰ στήθια του!

Τὴν ἐτοποθέτησεν εἴτα ἐπὶ σιδηροῦ ἄκμονος καὶ διὰ βαρείας σφύρας ἤρξατο καταφέρων ἀλλεπάλληλα κτυπήματα. Εἰς μάτην ὁμως ὁ

ιδρώς περιέλουε τὸν μικρὸν θηριοδαμαστήν. Ἐκείνη ἔμεινε ἀναλαϊώτος, ὥς νὰ μὴ συνέβαινε τίποτε.

Ὁ Ἔρως ἤρχισε νὰ ἀπελπίζεται. Τέτοιο κακὸ πρώτη φορὰ τοῦ συνέβαινε ἔς τὴν ζωὴν του.

Τὴν θέτει κατόπιν ἐντὸς εὐρείας χύτρας καὶ ἀνάπτει ὑποκάτω μεγάλην πυράν. Ἀλλ' εἰς μάτην ἐξήντηλσεν ὅλην τὴν ξυλαποθήκην του. Ἐντὸς τοῦ ζέοντος λέβητος, ὅπου βέβαια χίλια ἰδικαὶ σὰς καρδίαι, ἀγαπηταὶ μου ἀγνωστριαί, ἐν ἀκαρεῖ θὰ ἐγίνοντο ἀπαλώτεραι, ἐν τούτοις ἡ παράδοξος ἐκείνη συμπαγῆς ὕλη ἔμεινε ἀνεπηρέαστος. Οὔτε ἐν Ἄχ !

δὲν ἐξέπεμψε τσιτσιρίζουσα, οὔτε ἐν δάκρυ οὔτε μία ράνις αἵματος δὲν διέρρευσεν, οὔτε μίαν φριχίασιν ὑπέστη,

Εἰς τὸ περίεργον ἐκεῖνο παῖ πρωτοφανὲς θέαμα ὁ Ἔρως ἔμεινε ἀπεσβολωμένος, ἐμβρόντητος.

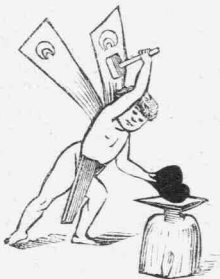
— Πίσω μου σ' ἔχω Σατανᾶ ! ἐψιθύρισε καὶ ἐσταυροκοπήθη δις καὶ τρίς.

Ἐν μέσον τῷ ὑπελείπετο

ἔσχατον πλεόν. Ἡ πυράκτωσις καὶ ἡ σφυρηλασία.

Ἐθεσεν εἰς ἐνέργειαν ἀτμοκίνητον ὑπερμεγέθη ἄκμονα, τὸν ὁποῖον μόνον εἰς σπανίας καὶ ἐκτάκτους περιστάσεις ἐχρησιμοποιοῖ.

Ἐρριψε τὴν καρδίαν ἐντὸς τῆς πυριφλεγούσας καμίνου καὶ διὰ χονδρῆς πυράγρας ἐξαγαγὼν τὴν ἐφήρμοσεν ἐπὶ τοῦ τεραστίου ἄκμονος, ἐφ' οὗ ἡ κολοσσαῖα σφύρα τρομερὰ καὶ παταγώδης κατεφέρετο ἀδιαλείπτως. Παρήλθον οὕτω πολλὰ ὥραι.

Ἄλλὰ καὶ πάλιν τίποτε, τίποτε, τίποτε. Οὐτε τὸ χρῶμά της, οὐτε τὸ σχῆμα ἡλλοιώθη κατὰ κεραίαν.

Ὁ Ἔρως ἀπηλπίσθη. Ἐβυθίσθη εἰς παρατεταμένους συλλογισμούς, προσπαθὼν νὰ μαντεύσῃ τί εἶδους τάχα καρδιὰ νὰ ᾔητον ἐκείνη!

— Νὰ εἶνε ἀρά γε θηρίου ἢ ἐβραίου; ἐσχέπτετο. Μὰ πάλιν εἴτε εἰς τοκογλύ-

φον ἀνῆκεν εἴτε εἰς ἑλληνα χωροφύλακα, πάλιν θὰ ἐμαλάκωνε λιγὰκι ἔς τὰ χέρια μου.

Ἐπὶ τέλους, βαρυθυμῶν, ἀποκεκμηκώς, ἀπογοητευμένος τὴν ἔλαβεν ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν του τὴν ἔρριψε μακράν, ἐκεῖ που εἰς σωρὸν σκουπιδίων καὶ ἀκαθαρσιῶ.

Ἄει ἔς τὸ διάβολο καὶ ἀκόμα πάρα ἔκει! ἐγόγγυσε. Καὶ τανύσας τὰς πτέρυγας του κατέφθασεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μη-

τρός του, τῆς Ἀφροδίτης, ἐκεῖ που παρὰ τὸ Ἀερίοφως, προσκλαίων καὶ ἀπολοφυρόμενος διὰ τὸ πρωτάκουστον ῥεζιλίχι, τὸ ὅποσον ἔπαθε, μὴ δυνηθεὶς νὰ μαλάξῃ, ἀκούς ἐκεῖ! ὀλίγην κρεατίνην μάζαν, μίαν ἀνθρωπίνην καρδίαν!!

Ἔως ἐδῶ ἐπρεπεῖν ἴσως νὰ λήξῃ ἡ μικρὰ αὐτὴ ἱστορία, διὰ νὰ ἡσυχάσωμεν καὶ ἐγὼ καὶ ἡ

ἐγκαταλειφθεῖσα καρδιά, καὶ ὁ Ἐρως καὶ ὁ Διάβολος καὶ σεῖς μαζῇ μ' αὐτὸν τρυφεραί μου ἀναγνώστριαι.

Ἀλλὰ διὰ τὰς ἀμαρτίας ὅλων μας ὑπάρχει — ὡς βλέπετε — καὶ ἄλλη συνέχεια. Καὶ θὰ ἔληγεν ἀναμφιβόλως ἐὰν τὸ κάρρον τῆς ἀστυνομίας εἶχε τὴν πρόνοιαν νὰ σαρώσῃ τὰ ὁδωδότα ράκη καὶ τὰς ὄνθους, ἐν οἷς κατέκειτο καὶ ἡ καρδιά ἐκείνη ἡ ἀπερριμένη καὶ ἀποκεκηρυγμένη ὑπὸ τοῦ Ἐρωτος.

Ἀντὶ ὅμως νὰ διέλθῃ τὸ ἀστυνομικὸν κάρρον διήρχετο ἐκεῖθεν μετ' ὀλίγον — κατὰ διαβολι-

κὴν βέβαια σύμπτωσιν — εἰς κύριος ἐκ τοῦ ἀριστοκρατικοῦ λεγομένου κόσμου τῶν Ἀθηνῶν, μία προσωπικότης trop distinguée, συγκροτουμένη ἀπὸ δύο πόδας, μίαν κοιλίαν, ἓνα ὑψηλὸν πῖλον, ὀλίγους χαυλιόδοντας, μερικὸς γαμφώνυχας καὶ κάμποσα ἑκατομμύρια.

Ὁ κύριος λοιπὸν αὐτός, ὅστις διὰ τοῦ εὐεργετικοῦ νόμου τῆς

ἐξελέξεως ἀπὸ ὑπρέτης παντοπωλείου ἐν Βλαχίᾳ εἶχε μετασχηματισθῇ εἰς πολυτάλαντον ὁμογενῇ ἐν Ἀθήναις, καὶ ἦτο μέλος ὅλων τῶν φιλανθρωπικῶν καὶ μὴ καταστημάτων, λοξοδρομήσας ἐκ τοῦ πρωῒνου περιπάτου διηυθύνετο, ἐξ ἐμφύτου τινος ἑλξεως, πρὸς τὸν βόρβωρον ἐκεῖνον τῶν ἀκαθαρσιῶν, ὅτε αἰφνης σταματᾷ τὸ βῆμα καὶ τὴν ράβδον καὶ τὸν ἀνασκαλεῖ, ὑπείκων εἰς ἀκατανίκητον ἔξιν. Εἶχε, φαίνεται, τὴν προαίσθησιν πῶς ἅτι πάντοτε θὰ εὕρισκε καὶ ἐκεῖ.

Ἡ γλωρωτική του ὄψις κατηυγάζθη ἀπὸ ἄγνωστον τέως ἀγαλλίασιν διὰ τὸ ἀπροσδόκητον εὕρημα, τὸ ὁποῖον ἡ τύχη ἦ ὁ διάβολος. ἀδιά-

φορον, τοῦ ἔρριπτεν ἑξαφνα ἐμπρός του, δωρεάν μάλιστα, χωρίς νὰ πληρώσῃ λεπτόν, καὶ τοῦ ὁποίου ἐστερεῖτο πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων διότι κακαὶ τινες γλῶσσαι δι᾽σχυρίζοντο ὅτι

καὶ αὐτὸς εἶχε προπωλήσει ἄλλοτε τὴν καρδίαν του εἰς τὸν Διάβολον.

Ἀλλὰ φαντασθῆτε ἐπιπλέον τὴν ἐκπληξίν του ὅταν παρατηρήσας καλλίτερον, ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ καρδιά ἦτο ἡ πρώην ἰδική του ἀπαράλλακτος, ἀναλλοίωτος, με ὅλα τὰ συστατικά καὶ τὰς ιδιότητάς της. Τοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἦτο μῦθος καὶ ὄχι πραγματικότης.

— Αἶ, ἀναμφιβόλως ὁ Διάβολος τὴν ἐβαρύνθη πλέον καὶ μου τὴν στέλλει, ἐψιθύρισε.

Καὶ ρίψας περίφοβα βλέμματα μὴ τοι ὑπῆρχε περίξ βλέμμα τι ἀνθρώπινον καὶ φωραθῇ, τὴν ἔχωσεν ὑπὸ τὸ ἀριστερόν μέρος τῆς ρεδιγκότας του, τὴν ὁποίαν ἐκόμβωσε σριγκτὰ καὶ ἐξηκολούθησε τὴν πορείαν του γαῦρος καὶ ὑπεροπτικός, ὅτι δῆθεν, νά, τώρα, εἶχε καὶ αὐτὸς τάχα... ὡς ἄνθρωπος... μίαν καρδίαν!

Δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς πληροφορήσω, χρυσαῖ μου ἀναγνώστριαι, τί ἐχρειάζετο ἡ ἐν εἵδει καρδίας ἀκατέργαστος ἐκείνη μάζα εἰς τὸν νέον κάτοχον, οὔτε ἂν τὴν ἐξύμνησαν τὴν ἐπομένην τὰ πρῶινά φύλλα τῶν ἐφημερίδων.

Ὅ, τι ὅμως μαντεύετε βεβαίως εἶνε ὅτι ὁ λαθρόχειρ κτήτωρ τῆς καρδίας ἐκείνης ἔκα-

με τὸν λογαριασμὸν χωρίς τὸν ξενοδόχον.

Ἐλησμόνησεν ὅτι πρὸ πολλοῦ τὴν ἐχρεώσται εἰς τὸν Διάβολον, καὶ ὅτι εἰς μάτην τοῦ τὴν ἐζητεῖ ὁ χῶλος ἐπαίτης,

ὁ τυφλός, ὁ ἀνάπηρος. τὸ ρακένδυτον παιδίον, ἡ λιμοκτονοῦσα μήτηρ, ἡ εὐσπλαγχνία, ὁ οἶκτος, ἡ φιλανθρωπία, ἡ πάσχουσα κοινωνία, πρὸ τῶν ὁποίων διήρχετο ὡς κωφάλαλος, καὶ ὅτι ἐν τούτοις μίαν

ἡμέραν δὲν
θὰ ἐτόλμα
νὰ τὴν ἀρ-
νηθῇ εἰς τὸν
ἀρχικόν του
ὀφειλέτην,
εἰς ὃν τὴν
ἐχρεώσται
δύω τώρα
φοράς, μίαν

ὅταν τοῦ τὴν ἐπώλησεν ἀκριβά - ἀκριβά, καὶ μίαν ὅταν τοῦ τὴν ὑπέκλεψεν ἐν γνώσει.

Παρήλθεν οὕτως ἱκανὸς χρόνος, ὅταν μίαν ἡμέραν ὁ Διάβολος ἔκαμνεν τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμόν του καὶ ἐξελέγγων τὰ κέρδη καὶ τὰς ζημίας τῶν ἐπιχειρήσεών του, ἀνεκάλυψεν εἰς τὰς ἀποθήκας του ὅτι ἐκ τοῦ κοφίνου ἐκείνου ἔλειπε μία καρδιά.

Δὲν χάνει καιρόν. Ἀφίνει τὴν Κόλασιν καὶ ἐνσκήπτει εἰς τὰς Ἀθήνας δρομαῖος καὶ ἀκατάσχετος ὡς γλῶσσα ἀντιπολιτευομένου, ὡς νὰ τὸν κατεδίωκε κανεῖς δικαστικὸς κλητῆρ.

Μακρόθεν διακρίνει τὸν ἀδιάκριτον καὶ αὐθαίρετον ἰδιοκτήτην τῆς ὑπεξαίρεθείσης καρδίας, τρέχει, τὸν συλλαμβάνει ἐκ τοῦ αὐχένος, τὴν ἀπο-

σπᾶ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ του θυλακίου, ὅπου τὴν ἔκρυπτε, ἀρχί-

ζει νὰ τὸν τύπη ἀνηλεῶς δι' αὐτῆς, καὶ κακὴν κακῶς σύ-
ρει καὶ αὐτὴν καὶ
αὐτὸν εἰς τὰ σκο-
τεινὰ ἄδυτα τῆς
Κολάσεως.

* * *
Καὶ τώρα; Θέ-
λετε νὰ προσθέσω
καὶ τὸ ἐπιμύθιον
ὅλης αὐτῆς τῆς
ἱστορίας, ἀγαπηταί
μου ἀναγνώστριαι,
ἐνῶ εἰμὶ βέβαιος

ὅτι τὸ ἀκούω ψιθυρίζομενον αὐτομάτως εἰς τὰ δροσερὰ καὶ
ἡδυπαθῆ χεῖλῃ σας;

Ἐν τούτοις ἀφοῦ ἐπιμένετε, ἅς τὸ ἐπαναλάβω κ' ἐγὼ μα-
ζή σας:

Τὸ συμπέρασμα εἶνε ὅτι ὁ Διάβολος κἄποτε νικᾷ τὸν Ἑρῶτα
καὶ δὲν ἀφίνει νὰ τοῦ καταπατήσουν τὰ δικαιώματα.

Μάρτυς ἔστω καὶ αὐτὸς ὁ ταλαίπωρος Ἡσαίας ὁ αὐτό-
κλητος παρὰ νυμφος εἰς πάντα γάμον, εἰς τὸν ὅποιον κάθε
γαμήλιος χορὸς τοῦ κοστίξει κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον ἓνα
Διάβολο! . . .

Ἐν Ἀθήναις, Αὐγούστος, 1890.

ΣΑΤΑΝΑΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἵπαγε εἰς τοὺς ξένους δι' ἐλεημοσύνην· εἰς τοὺς γνωρίμους, διὰ
παρηγορίαν, καὶ εἰς τοὺς συγγενεῖς σου διὰ . . . τίποτε. Θὰ ἐπι-
τύχῃς παντοῦ.

Μὲ τρία πράγματα δὲν πρέπει τις ποτὲ νὰ παίξῃ: μὲ τὸ πῦρ, μὲ
τὴν ἔχιδναν καὶ μὲ τὴν γυναῖκα.

Μὲ τὸ πῦρ, διότι ἡμπορεῖ νὰ τὸν καύσῃ. Μὲ τὴν ἔχιδναν, διότι ἡμπο-
ρεῖ νὰ τὸν δαγκάσῃ. Μὲ τὴν γυναῖκα, διότι ἡμπορεῖ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ.